

tekerprivilegier, der kan antage saa grelle Former, at Apoteker drives i en Aarrække med Underskud for omsider at sælges med Avance, dels kan medføre den Fare, at Apotekere bliver afhængige af Leverandørerne, hvad der sikkert, trods al Kontrol, kan formindske Sikkerheden for Værernes Godhed.

Mindretallet maa hævde, at Monopolet ikke bør gøre *unødvendige* Indgreb i det almindelige Næringsliv, hverken i Detailhandelen eller i den saakaldte Materialhandel, der drives af farmaceutiske Kandidater. Denne sidste er et naturligt Udslag af Indehaverens specielle Uddannelse, som han har fælles med Apotekerne, og hvor ikke Hensynet til Forbrugerne gør det nødvendigt, er det urimeligt at paalægge ham Indskrænkninger i Næringen, saa meget mere som han ved at begive sig ud paa den fri Næringsusikre Vej befrier sine farmaceutiske Kolleger for en Konkurrence om ledige Apotekerbevillinger.

I Henhold til denne Betragtning har Mindretallet da stillet Ændringsforslagene under Nr. 7, 9 og 10 til § 11, Nr. 18 til § 18 og Nr. 19 til § 19. Ordningen med Hensyn til det Salg, der er forbeholdt Apotekerne, som nu foreslaas lovfæstet, er den, at en Kommission rent diktatorisk uden noget Princip af saglig eller historisk Art fastsætter med Aars Mellemlum, hvilke Varer der skal forbeholdes Apotekerne. Mindretallet foreslaar nu, at Kommissionen gøres permanent, saa at den stadig kan optage til Afgørelse ny opdukkende Medicinalvarer (Nr. 7); at den faar Karakteren af en retlig Institution, der, bistaaet af stemmeberettigede sagkyndige, afgør, hvilke Varer der skal forbeholdes Apotekerne (Nr. 9); den foreslaas derfor sammensat foruden af en Repræsentant for Apotekerne og Materialisterne tillige af en Jurist som Formand, en Læge, en Købmand og et Medlem, valgt af Sygekassenævnet, som Repræsentant for Almenheden (Forbrugerne). Endelig foreslaar Mindretallet under Nr. 10 en almindelig Regel for

Kommissionens Afgørelser, der gør den for Publikums Skyld fornødne Kontrol til det afgørende Synspunkt. Denne sidste Bestemmelse aabner ganske vist Kommissionen et Spillerum; men selve de paagældende Varers Art — de kan f. Eks. undertiden finde baade medicinsk og teknisk Anvendelse — gør en saadan flydende Grænse ønskelig. Paa den anden Side vil den dog skabe den almindelige Næring nogen Betyggelse, idet f. Eks. visse Toilettemidler dermed ikke udelukkes fra Detailhandelen. Men den egentlige Garanti for en sund Udvikling af de her hønhørende Forhold maa sikkert søges i selve Kommissionens S sammensætning.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 18 mener Mindretallet at have truffet den relativt bedste Ordning angaaende Arkana-handelen. Lovforslaget gaar ud paa at vanskeliggøre Publikum Adgangen til Arkana og søger at opnaa det ved at forbeholde Apotekerne og en gros-Firmaerne Indførselen fra Udlandet og Apotekerne Salg en detail. Man har her for at værne Publikum søgt den Udvej at skærpe Apotekermonopolet i høj Grad. Mindretallet mener, at det maa være tilstrækkeligt, at Justitsministeriet kan træffe Afgørelse om Indførelse og Forhandling af Arkana og Sundhedsstyrelsen afgøre, hvilke af de tilladte Arkana Apotekerne kun maa udlevere efter Rekvisition ved Recept. Alle andre Arkana bør utvivlsomt overlades det frie Næringsliv. Det offentlige er formentlig ved den af Mindretallet foreslaaede Ordning sikret mod overdrevent dyre og slette Arkana ved Myndighedernes Indgriben.

I § 19 er Lovforslaget for at vanskeliggøre Adgangen til ligefrem skadelige eller urimelig dyre Helbredelsesmidler slaaet ind paa en ogsaa i Udlandet hidtil ganske ukendt Vej: paa Forhaand at forbyde enhver Bekendtgørelse om Medicin eller ethvert Mittel, som overhovedet kan tænkes at berøre Lovens Omraade. Forslaget skyder her langt over Maalet. Medicinalhandelen og Medicinalfabrikationen er bestandig under Udvikling, og det er sikkert kun til Fordel for Publikum, at